

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

11 stycznia

№ 3.

Rok 1923.

Treść: 11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, w. m. Gdańska i na Górny Śląsk	7
12. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia § 7 ustępu do p. 10 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem	8
13. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1922 r. w przedmiocie zmiany brzmienia punktu 10 artykułu 10 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r.	8
14. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1922 r. celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	8
15. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych	28
16. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1922 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.	29
17. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 grudnia 1922 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.	30

11.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 grudnia 1922 r.

w sprawie podwyższenia djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, w. m. Gdańska i na Górny Śląsk.

Na podstawie art. 11 ustawy z d. 13 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), art. 10 ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430),

art. 12 ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226) oraz w myśl art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 507)—zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 3 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 903) stawki djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, w. m. Gdańska i na Górny Śląsk podwyższa się z dniem 15 listopada 1922 r. jak następuje:

Stopień służbowy	Niemcy, z wyjątkiem Berlina i obszaru okupowanego; w. m. Gdańsk i Górny Śląsk	Obszar okupowany i Berlin
	Marek niemieckich	
I i II	6.000	10.000
III i IV	5.000	8.000
V i VI	4.000	6.000
VII i VIII	3.000	5.000
IX i X	2.500	4.000
XI i XII	2.000	3.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Mikułowski-Pomorski*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

12.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia § 7 ustępu do p. 10 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp do poz. 10 paragrafu 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11 poz. 64) uzupełnia się przez dodanie następujących ustępów:

Pozatem wolne są od cła i opłat wewnętrznych próbki niżej wyszczególnionych towarów, o ile są sprowadzane przez osoby i stowarzyszenia handlowe trudniące się importem odnośnych towarów, lub też są przywożone przez agentów zagranicznych firm eksportowych oraz o ile te próbki pod względem różnorodności gatunku towaru i sposobu opakowania nie wzbudzają wątpliwości co do ich przeznaczenia:

- a) spirytualja i wina o łącznej wadze jednego naczynia z towarem nie wyżej 150 gr., pochodzące z krajów, z którymi zostały zawarte odpowiednie umowy i które przestrzegają zasad wzajemności.
- b) tak zw. towary kolonialne:
 - 1) wanilia, szafran, kardamon, kwiat i gałka muskatołowa, cynamon, pieprz, imbir, goździki, badjanek, majeranek o wadze próbki nie wyżej 50 gr. z bezpośrednim opakowaniem,

2) inne — jak herbata, kawa, ryż, owoce suszone i t. d. o wadze próbki nie wyżej 250 gr. z bezpośrednim opakowaniem.

U w a g a. Osoby i stowarzyszenia, otrzymujące z zagranicy próbki towarów wymienionych pod literami a — b winny na żądanie urzędu celnego przedstawić odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające, że zajmują się eksportem względnie importem odnośnych towarów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

13.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia punktu 10 artykułu 10 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 roku oraz postanowienia Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 10 artykułu 10 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

Punkt 10 artykułu 10 wzory i próbki towarów nienadające się do innego użytku.

Ilość i rodzaj towarów monopolowych oraz środków spożywczych, podlegających jako próbki zwolnieniu od cła i opłaty wewnętrznej, jak również warunki zwolnienia, ustali Minister Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu: *Henryk Strasburger*

14.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 grudnia 1922 r.

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obsza-